

Σήμερα η εκκλησία μας παρουσιάζει 318 ευωδείς κι αμάραντους καρπούς

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Κυριακή των Αγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων της εν Νικαία Α' Οικουμενικής Συνόδου.

” Πόλου νοητού άστέρες σελασφόροι, άκτίσιν ύμών φωτίσαιτέ μοι φρένας.
Ξένον τόν Υιόν Πατρός ούσίας λέγων, Άρειος ήτω τής Θεού δόξης ξένος. ”

Σήμερα η Εκκλησία μας γιορτάζει τη μνήμη μίας πολύ μικρής ομάδας μαθητών και οπαδών Του. Σήμερα παρουσιάζει μπροστά σου μόνο τριακόσιους δεκαοκτώ γλυκείς, ευώδεις και αμάραντους καρπούς. Μια μικρή αλλά εκλεκτή ομάδα. Αυτοί είναι οι τριακόσιοι δεκαοκτώ άγιοι πατέρες της Πρώτης Οικουμενικής Συνόδου, που συνήλθε στη Νίκαια το 325 μ. Χ., την εποχή του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου του Μεγάλου, για την υπεράσπιση, αποσαφήνιση και βεβαίωση της Ορθόδοξης Πίστης.

Την εποχή εκείνη στην Εκκλησία είχαν εμφανιστεί «λύκοι βαρείς» (Πραξ. κ' 29), που φορούσαν ρούχα όμοια με των ποιμένων. Αυτοί είχαν έκλυτη ζωή

και γι' αυτό δεν μπορούσαν να βρούν μέσα τους τόπο για την αλήθεια του Χριστού. Έτσι έπεσαν κι οι ίδιοι, αλλά παρέσυραν και τους πιστούς σε πλάνες. Η διδασκαλία τους ήταν διαβρωτική, όπως κι η ζωή τους. Το Άγιο Πνεύμα λοιπόν σύναξε τους αγίους αυτούς του Θεού σε μια Σύνοδο, ώστε να φανούν οι αληθινοί διδάσκαλοι του Χριστού, σε αντίθεση με τους πλανεμένους· να φανεί η δύναμη εκείνων που αγωνίζονται για τον Χριστό εναντίον εκείνων που τον πολεμούν και να διακριθεί ο γλυκός καρπός του καλού Δέντρου, που είναι ο Χριστός, σε αντίθεση με τους σάπιους και πικρούς καρπούς του δέντρου του πονηρού.

Οι άγιοι πατέρες έλαμψαν στη Νίκαια όπως τα άστρα στον ουρανό, που παίρνουν το φως τους από τον ήλιο. Έτσι και εκείνοι φωτίστηκαν από τον Κύριο Ιησού Χριστό κι από το Άγιο Πνεύμα. Ήταν Χριστοφόροι άνθρωποι, ο Χριστός ζούσε κι έλαμπε μέσα από τον καθένα τους. Ήταν ουρανοπολίτες μάλλον παρά πολίτες της γης, αγγελόμορφοι, έμοιαζαν περισσότερο με αγγέλους παρά με ανθρώπους. Ήταν πραγματικά «ναός Θεού ζώντος, καθώς είπε ο Θεός ότι ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω»(Β' Κορ. στ' 16).

Πιστεύω πως είναι αρκετό ν' αναφερθώ σε τρεις μόνο απ' αυτούς· εκείνους που σου είναι οι πιο γνωστοί, για να 'χεις μια ιδέα πως ήταν κι οι υπόλοιποι τριακόσιοι δεκαπέντε. Κι αναφέρομαι στον άγιο πατέρα Νικόλαο, στον άγιο Σπυρίδωνα και στον άγιο Αθανάσιο τον Μέγα. Πολλοί από τους αγίους πατέρες έφτασαν στη Σύνοδο φέροντας στο σώμα τους τραύματα που είχαν δεχτεί για χάρη του Χριστού.

Ο άγιος Παφνούτιος, για παράδειγμα, είχε χάσει το ένα του μάτι όταν τον βασάνιζαν. Όλοι τους έλαμπαν από ένα εσωτερικό φως που προερχόταν από τον Θεό, ένα φως όπου διακρινόταν καθαρά η αλήθεια. Ως ακόλουθοι του Εσταυρωμένου δεν λογάριάζαν τα βασανιστήρια. Η αφοβία τους στην υπεράσπιση της αλήθειας ήταν μέγιστη, απεριόριστη. Με τη θεόδοτη γνώση της αλήθειας που κατείχαν και την τόλμη τους στην υπεράσπισή της, οι άγιοι αυτοί πατέρες αναίρεσαν και συνέτριψαν την αίρεση του Αρείου και καθιέρωσαν το Σύμβολο της Πίστεως, που κρατούμε ως σήμερα και ομολογούμε ως τη μόνη σωστική αλήθεια του Θεού.

Το σημερινό ευαγγέλιο δεν μας μιλάει για τη Σύνοδο αυτή, αλλά για την τελευταία προσευχή του Κυρίου Ιησού στον Ουράνιο Πατέρα Του. Γιατί διαβάζουμε το ευαγγέλιο αυτό στη σημερινή γιορτή; **Επειδή δείχνει την επιρροή του στην Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο. Με τη δύναμη της προσευχής αυτής ο Θεός ενίσχυσε τους αγίους πατέρες της Συνόδου και τους έκανε ατρόμητους υπερασπιστές της αλήθειας, νικητές στις αμφισβητήσεις και την κακία ανθρώπων και δαιμόνων. Να, πως αρχίζει η προσευχή αυτή:**

«Ταύτα ελάλησεν ο 'Ιησούς, και επήρε τους οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· πάτερ, ελήλυθεν η ώρα· δόξασόν σου τον υιόν, ίνα και ο υιός σου δοξάση σε

»(Ιωάν. ιζ' 1).

Η προσευχή αυτή επομένως ήταν και για τους άγιους πατέρες της Πρώτης Οικουμενικής Συνόδου, που γιορτάζουμε σήμερα. Τήρησον αυτούς, προσευχήθηκε ο Χριστός στον Πατέρα Του. Κι ο Πατέρας τους τήρησε και τους προφύλαξε από τις πλάνες του Αρείου. Τους φώτισε, τους ενέπνευσε και τους ενίσχυσε με το Άγιο Πνεύμα για να υπερασπιστούν και να ομολογήσουν την ορθόδοξη πίστη.

Η προσευχή αυτή όμως έγινε και για όλους εμάς που έχουμε βαπτιστεί στην αποστολική Εκκλησία και που μάθαμε από τους αποστόλους και τους διαδόχους τους το σωτήριο όνομα του Χριστού, του Σωτήρα μας.

Αδελφοί μου! **Σκεφθείτε πως ο Κύριος Ιησούς λίγο πριν από το θάνατό Του, εδώ και δυο χιλιάδες χρόνια, σκέφτηκε και σας, προσευχήθηκε στον Θεό για σας!** Εύχομαι η παντοδύναμη αυτή προσευχή να σας προστατεύει και να σας καθαρίζει από κάθε αμαρτία, να σας γεμίζει χαρά και να ενώσει τις καρδιές και τις ψυχές σας! Είθε και μείς να δοξολογούμε ενωμένοι τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, την ομοούσια και αδιαίρετη Τριάδα, τώρα και πάντα και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν!

+ Άγιος Νικόλαος ο Βελιμίροβιτς